

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121207129
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121207129.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: R. E., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XXXX/X, XXX XX G., právne zastúpený: JUDr. Ľuba Berezňaninová, PhD., advokátka, so sídlom Hlavná 45, 080 01 Prešov, proti žalovanému: C. C., L.. XX.X.XXXX, J. Č. B. XX, XXX XX L., právne zastúpený: JUDr. Vladimír Mačík, advokát, so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, IČO: 52 763 579, o zrušenie spoločného nájmu družstevného bytu bývalými manželmi takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e spoločný nájom družstevného bytu č. XX, na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu so súp. č. XXXX stojaceho na parc. reg. „C“ č. XXXXX/XXX L. D. A. E. G., spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu v rozsahu 67/4408 k celku, evidovaný na LV č. XXXXX, k. ú. G., stranami sporu - R. E., O.. E.M., L.. XX.XX.XXXX a C. C., O.. C. L.. XX.X.XXXX.

II. Súd určuje žalobkyňu ako výlučnú členku družstva a výlučnú nájomkyňu predmetného družstevného bytu. Žalobkyňa nie je povinná zabezpečiť náhradné bývanie pre žalovaného.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 25.8.2021 sa žalobkyňa domáhala oproti žalovanému zrušenie spoločného nájmu družstevného bytu bývalými manželmi a určenie výlučného nájomcu bytu na tom skutkovom základe, že Manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa 01.07.2000 v Y. L. P.. Toto manželstvo zaniklo rozvodom, a to na základe Rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29P/167/2019-60 zo dňa 04.11.2019. Z tohto manželstva sa narodili 2 deti: C. C., L.. XX.XX.XXXX a C. C., L.. XX.XX.XXXX. Obaja synovia boli na čas po rozvode zverení do výlučnej osobnej starostlivosti matky - žalobkyne. Žalovaný bol zaviazaný prispievať na ich výživu a výchovu v sume 110,- Eur mesačne za obe deti. Starší syn C. C. je už plnoletý. Napriek tomu naďalej žije spolu so žalobkyňou v byte na adrese D. X, G.. Teda žalobkyňa sa naďalej osobne stará o maloletého syna C. C. a v podstate aj o staršieho syna C.. Dňa 06.04.2004, t.j. počas trvania manželstva strán sporu, uzavreli títo ako nájomcovia s Bytovým družstvom Prešov Nájomnú zmluvu, na základe ktorej sa od 31.03.2004 stali spoločnými nájomcami 3-izbového bytu č. XX, vo vchode č. X, na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, na D. A. E. G.. Tento byt je evidovaný na LV č. XXXXX, k.ú. G.. Dňa 14.01.2020 vydal Okresný súd Prešov uznesenie č.k. 13C/1/2020-75 (ďalej len „uznesenie“), ktorým rozhodol o návrhu žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia tak, že žalovanému: C. C.Č., L.. XX.XX.XXXX uložil povinnosť nevstupovať do obydlija nachádzajúceho sa v obci G., byt č. XX, na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu na D. ul. č. XXXX/X, zapísanom na LV č. XXXXX, k.ú. G., a to až do právoplatného skončenia trestného konania proti obž. C. C., vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/2/2020 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom

nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Súd taktiež zakázal žalovanému približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 10 m. Predmetné uznesenie nadobudlo vo výroku I. vykonateľnosť dňa 14.01.2020 o 13:10 a výroku II. vykonateľnosť dňa 20.01.2020. Dôvodom na vydanie vyššie označeného uznesenia bolo teda primárne prebiehajúce a stále právoplatne neskončené trestné konanie pod sp. zn. 6T/2/2020 v nadväznosti na § 146 ods. 2 OZ. Pritom podľa § 146 ods. 2 OZ na obmedzenie a vylúčenie druhého manžela z užívania bytu, ktorý je v BSM postačuje už hrozba psychického alebo fyzického násillia voči manželovi alebo blízkej osobe. Z odôvodnenia predmetného uznesenia tiež vyplýva, že súd vzhliadol dôvodnosť návrhu žalobkyne podľa § 325 ods. 2 písm. e) a h) CSP, keďže mal za osvedčené, že v situácii žalobkyne opísanej v tomto návrhu a prebiehajúcom trestnom konaní pod sp. zn. 6T/2/2020, v štádiu po podaní obžaloby, mal za to, že takéto neodkladné opatrenie je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a ochrany telesnej a duševnej integrity dotknutej osoby (žalobkyne). Účelom tohto inštitútu je eliminovať kontakt eventuálneho páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku, alebo z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity dotknutej osoby, s jeho obeťou. Súd taktiež pred vydaním uznesenia zistil, že žalobca bol v tom čase podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti - rodinného domu v L., z čoho usúdil, že žalobca, po vylúčení z užívania predmetného bytu, má kde bývať. Okrem vyššie uvedeného trestného konania prebieha proti žalovanému ďalšie trestné konanie, ktoré je na Okresnom súde Prešov vedené pod sp. zn. 1T/73/2020 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Toto trestné konanie taktiež ešte nie je právoplatne skončené. Aktuálne je vec po podaní odvolania prokurátorom, na Krajskom súde v Prešove. Vo veci domáceho násillia prebehlo medzi stranami sporu aj niekoľko priestupkových konaní. V jednom z nich žalovaný podal proti žalobkyni oznámenie, že ho údajne fyzicky napadla, čím sa mala dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Toto priestupkové konanie bolo zastavené, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutok, ktorý žalovaný tvrdil, stal. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, doručil žalobkyni návrh na zrušenie spoločného nájmu družstevného bytu, a to v tom zmysle, že navrhol, aby sa výlučným nájomcom predmetného bytu stal on. Tento návrh zdôvodnil tým, že sa významnou mierou pričinnil o nadobudnutie členských a užívacích práv k tomuto bytu, má k nemu vytvorený citový vzťah a tento byt je preňho údajne jedinou možnosťou, kde si môže zabezpečiť stabilný domov, keďže aktuálne nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť. Žalobkyňa s návrhom žalovaného nesúhlasí. Návrhu žalovaného bráni jednak vyššie uvedené uznesenie súdu, ktorým bol žalovaný, zatiaľ dočasne, vylúčený z užívania predmetného bytu. Výrok I. uznesenia je navyše viazaný výlučne na byt č. XX, na X. posch. vo vchode č. X bytového domu na D. ulici v G., ktorý predstavuje obydlie žalobkyne a do ktorého má žalovaný aktuálne zákaz vstupovať. Tento byt je zároveň obydliím i pre maloletého syna C. C., o ktorého sa žalobkyňa osobne stará. Maloletý syn navštevuje základnú školu v blízkosti jeho bydliska, má tu vytvorené stabilné sociálne i citové väzby a zázemie. Maloletý v predmetnom byte žije od svojho narodenia. Je teda zjavne v jeho najlepšom záujme, aby v tomto byte, spolu so svojou matkou (žalobkyňou), ostal bývať aj naďalej. Najlepší záujem maloletého dieťaťa má vo všeobecnosti vždy prednosť pred individuálnymi záujmami jeho rodičov. Ak teda žalovaný dôvodí svoj návrh údajným citovým vzťahom k predmetnému bytu a tým, že tento byt má byť preňho „jedinou možnosťou, kde si môže vytvoriť stabilný domov“, k tomu poznamenávam, že žalovaný nie je maloleté dieťa, ktoré potrebuje stabilný domov. Jeho záujem nemá a nemôže mať prednosť pred záujmom maloletého C., ktorý je mimochodom synom žalovaného. Rovnako akýsi citový vzťah k bytu je nanajvýš poľutovaniahodný. Citové vzťahy je potrebné si vytvárať a pestovať k ľuďom a nie k veciam. Z vyjadrenia žalovaného však možno dedukovať, že záujem jeho maloletého syna je mu ukradnutý a sleduje iba a výlučne svoj vlastný záujem. Takýto prístup je však v príkrom rozpore s relevantnou právnou úpravou. Žalobkyňa má za to, že je vylúčené, aby súd, za aktuálneho skutkového stavu veci, prihliadol na výlučný záujem žalovaného a tohto určil za výlučného nájomcu predmetného družstevného bytu. Žalobkyňa v predmetnom byte býva, riadne a včas uhrádza všetky platby súvisiace s užívaním bytu. O tento byt sa samozrejme stará a udržiava ho v čistote a poriadku. K tvrdeniu žalovaného, že tento údajne nemá v súčasnosti stabilný domov, čo podmieňuje vlastníctvom inej nehnuteľnosti, k tomu uvádzam, že toto tvrdenie nie je pravdivé. Stabilný domov si môže žalovaný vytvoriť aj bez toho, aby bol vlastníkom alebo spoluvlastníkom inej nehnuteľnosti. Žalovaný aj v súčasnosti má kde bývať. Žalovaný predal spolu s ďalšími podielovými spoluvlastníkmi rodinný dom v L.. Následne starší syn C. C., L. XX.XX.XXXX sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. XX na X. posch. vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na parc. reg. „C“ č. XXXX/X a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve bytového domu v rozsahu 41/3104 k celku, ktorý je evidovaný na LV č. XXXX, k.ú. D.. Právny titul nadobudnutia predmetného bytu - Kúpna zmluva so zriadením vecného bremena, vklad povolený dňa 18.12.2020. V časti C: ľarchy je pod bodom 12 na LV č. XXXX, k.ú. D. zapísané: „E. XXXX/XXXX - Vecné

bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania bytu č. XX, vchod X na X. poschodí v bytovom dome súp. č. XXXX na prc. C KN XXXX/X a spoluvl. podielu 41/3104 na spoločných častiach a zariadeniach domu v prospech C. C., L.. XX.XX.XXXX, vklad povolený 18.12.2020 - číslo zmeny XXXX/XX“ Z uvedeného vyplýva, že nie je pravdivé tvrdenia žalovaného, že by nemal stabilný domov. Stabilný domov môže žalovaný mať alebo si ho vytvoriť aj vtedy ak nie je vlastníkom alebo spoluvlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej býva, ale má k tejto nehnuteľnosti užívacie právo vyplývajúce buď z nájomnej zmluvy alebo, tak ako je tomu v prejednávanej veci, z vecného bremena zriadeného in personam, v podobe práva doživotného bývania a užívania bytu.

2. K žalobe sa písomným podaním zo dňa 12.10.2021 prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že došlo k iniciovaniu súdneho sporu predčasne, bez reálneho využitia mimosúdneho riešenia hmotnoprávneho vzťahu. Poukázal na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/1/2020 o nariadení neodkladného opatrenia ide len o medzitýmne uznesenie, ktorým sa rozhodlo o nevstupovaní do bytu a to do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6T/2/2020, pričom predmetná trestná vec nie je doposiaľ právoplatne rozhodnutá a teda sa musí na žalovaného nahliadať v zmysle základnej zásady trestného konania - prezumpcie neviny. Konštatoval, že v ďalšom trestnom konaní vedenom voči jeho osobe na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/73/2020 pre prečin nebezpečného vyhrážania bol neprávoplatným rozsudkom prvostupňového súdu oslobodený spod obžaloby v celom rozsahu. Vo vzťahu k najlepšiemu záujmu maloletého dieťaťa strán sporu C. C. žalovaný uviedol, že tvrdenie o presadzovaní individuálnych záujmov žalovaného a nehľadiac na záujmy maloletého syna sú nepravdivé a zavádzajúce. Konštatoval, že s maloletým synom má vytvorený kladný citový vzťah, pričom mu poskytoval aj poskytuje všestrannú starostlivosť. Uviedol, že ak by sa stal výlučným nájomcom bytom vedel by nielen maloletému, ale aj plnoletému synovi zabezpečiť pokojné a harmonické bývanie v predmetnom byte. Vo vzťahu k preukázaniu miery pričinenia sa o nadobudnutie spoločného nájmu Vo vzťahu k preukázaniu miery pričinenia sa o nadobudnutie spoločného nájmu družstevného bytu chronologický poukazujem z akých podmienok došlo k uzatvoreniu nájomnej zmluvy na družstevný byt. Počas trvania manželstva došlo medzi mnou ako nadobúdateľom členských práv a povinností a prevodcom členských práv a povinností: W.. C. E. S. T. E. dňa 31.03.2004 k uzatvoreniu dohody o prevode členských a užívacích práv na 3- izbový družstevný byt č. XX, v bloku N.-XX, W.. E., W.. podlažie na D.O. ulici č. X/XXXX za finančnú náhradu vo výške 830.000,- Sk (27.550,95 Eur), pričom časť tejto odplaty za prevod členských práv a povinností k družstevnému bytu vo výške 750.000,-Sk (24.895,44 Eur) som uhradil z peňazí, ktoré som nadobudol za prevod členských práv a povinností k družstevnému bytu, ktorý som pred uzatvorením manželstva mal ako člen družstva v osobnom užívaní na základe rozhodnutia Okresného stavebného bytového družstva v Prešove zo dňa 21.01.1992. K otázke budúceho usporiadania bytových pomerov mám za to, že rovnako aj na strane žalobkyne sú vytvorené podmienky na zabezpečenie si bývania. Žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3 rodinného domu so súpisným číslom XXX, postaveného na parcele reg. C - KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 290 m², zapísaného na LV č. XXX, pre k. ú. Y.M. L. P., ktorý sa nachádza v dobrej časovej a dopravnej dostupnosti od aktuálneho obydľia žalobkyne. V závere svojho vyjadrenia žalovaný navrhol, aby súd rozhodol tak, že sa zruší spoločný nájom družstevného bytu medzi stranami sporu, pričom ako výlučný nájomca družstevného bytu a výlučný člen družstva by bol určený žalovaný s tým, že žalobkyňa by bola povinná vypratať do 15 dní byt od zabezpečenia náhradného bytu žalovaným.

3. K vyjadreniu žalovaného sa písomným podaním zo dňa 30.11.2021 vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyňa, ktorá uviedla, že nesúhlasí s návrhom žalovaného, aby bol predmetný družstevný byt prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného. Konštatovala, že neodkladné opatrenie vydané tunajším súdom vo veci vedenej pod sp. zn. 13C/1/2020 bolo vydané, aj keď dočasného charakteru, najmä z dôvodu zisteného psychického i fyzického násillia zo strany žalovaného, ktoré smerovalo proti žalobkyni. Konštatovala, že žalovaný sa už viac ako rok nijakým spôsobom nekontaktoval maloletého syna C., nijako sa oňho nezaujíma, dokonca bol v omeškani s platením výživného, ktorého úhrady sa musela žalobkyňa domáhať prostredníctvom návrhu na začatie exekučného konania. Uviedla, že žalovaný nebýva v predmetnom byte od júla 2019, pričom po odchode z bytu zrušil poisťku na byt, zariadil odpojenie bytu od internetu, aj keď sa maloletý syn potreboval zúčastňovať dištančného vzdelávania, rovnako tak odhlásil byt z odberu elektriny napriek tomu, že platby boli žalobkyňou riadne uhrádzané. Žalobkyňa ďalej uviedla, že plnoletý syn C. má u žalobkyne zabezpečené všetko, čo potrebuje a nijako neprispieva na chod domácnosti a to napriek tomu, že má

pravidelný príjem z brigád, pričom starší syn C. je už plnoletý a je výlučným vlastníkom iného bytu v G. a teda zjavne má zabezpečené bývanie inde. Poukázala na to, že žalovaný má doživotné užívacie právo k bytu, ktorého vlastníkom je starší syn C. C. a nejde len o dočasné riešenie, nakoľko ide o doživotné užívanie nehnuteľnosti zapísané na príslušnom LV, teda žalovaný svoju bytovú otázku vyriešenú má. K námietke, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu v Y. L. P. v podiele 1/3 uviedla, že nie je v záujme maloletého syna C., aby tento cestoval 25km do školy späť a žalobkyňa by dochádzala do práce, preto je tento návrh žalovaného nereálny a v úplnom rozpore so záujmom maloletého. Zároveň žalobkyňa uviedla, že o nadobudnutie členských práv k predmetnému bytu sa pričínila aj ona finančnými prostriedkami, ktoré špecifikovala.

4. K vyššie uvedenému vyjadreniu žalobkyne sa písomným podaním zo dňa 5.1.2022 prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobkyňa uvádza vágne skutočnosti, ktorými dôvodí nemožnosť viesť konštruktívne rokovanie o obsahu prípadnej dohody o vyporiadaní spoločného nájmu družstevného bytu bývalými manželmi. Dôvodil, že žalobkyňa sa ho snaží všetkými možnými prostriedkami vykresliť aj v tomto súdnom konaní v zlom svetle ako osobu s násilníckymi sklonmi, pričom konštatoval, že je motivovaná odvádzať pozornosť súdu od merita prejednávanej veci. Poukázal na to, že vyživovací povinnosť si v určitom období neplnil a to v čase, keď bol vo výkone väzby a mal nepriaznivú sociálnu situáciu po prepustení z výkonu väzby. K tvrdeniam žalobkyne, že má zabezpečené trvalé bývanie titulom zriadeného osobného vecného bremena uviedol, že s prihliadnutím na veľkosť podlahovej plochy bytu aj prípadnú zmenu statusových pomerov na strane syna C. by došlo k podstatnej zmene pomerov, pre ktoré by bolo odôvodnené zrušenie vecného bremena. Vo vzťahu k skutočnosti, že aj žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností síce 25km od aktuálneho bydliska uviedol, že ide o dobré dopravné aj časové spojenie, kde cesta nezaberie viac ako 30 minút, čo vzhľadom na súčasnú dopravnú situáciu nie je nič výnimočné. Poukázal na to, že družstevný byt predstavuje preňho, pri aktuálnych pomeroch, jedinou možnosť ako sa stať vlastníkom nehnuteľností určenej na bývanie. Navrhol, aby súd rozhodol v zmysle záverov jeho vyjadrenia zo dňa 12.10.2021.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 8 je návrh dohody na zrušenie spoločného nájmu družstevného bytu, na č. I. 10 je rozhodnutie o zastavení konania vo vzťahu k spáchaní priestupku, na č. I. 14 a nasl. je uznesenie tunajšieho súdu č. k. 13C/1/2020-75 vo vzťahu k NO zo dňa 14.1.2020, na č. I. 30 a nasl. je nájomná zmluva o prenechaní družstevného bytu do užívania, na č. I. 35 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe, na č. I. 40 je žiadosť o mimosúdne rokovanie o zrušení spoločného nájmu družstevného bytu, na č. I. 44 a nasl. je e-mailová komunikácia medzi právnyimi zástupcami strán sporu, na č. I. 46 a nasl. je zápisnica o hlavnom pojednávaní vo veci 1T/73/2020, na č. I. 60 a nasl. je vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného, na č. I. 86 je vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobkyne tzv. duplika, a napokon súd oboznamuje aj dnes krátkou cestou na pojednávaní predložené žalujúcou stranou vyjadrenie VSE vo vzťahu k odberu elektrickej energie ako aj UPC BROADBAND SLOVAKIA vo vzťahu k internetu a platbe za internet. Súd ešte oboznámil dohodu o uzavretí budúcej dohody o prevode členských práv zo dňa 28.3.2004 nachádzajúcu sa na č. I. 53 spisu, na č. I. 54 sa nachádza prevod členských práv a povinností k družstevnému bytu oznámenie zo dňa 5.4.2004, na č. I. 55 je potvrdenie Tatra banky o vklade hotovosti 780.000 SK na bankový účet, na č. I. 56 je výpis LV č. XXX, k. ú. Y. L. P., M. Y. L. P., M. E. L. P., na č. I. 58 je dohoda o prevode členských užívateľských práv na družstevný byt zo dňa 31.3.2004, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Z nájomnej zmluvy o prenechaní družstevného bytu do užívania uzavretej podľa ustanovení § 685 a § 686 OZ a stanov bytového družstva zo dňa 6.4.2004 vyplýva, že bytové družstvo prenechalo evidovanému členovi družstva C. C. do užívania družstevný byt č. XX, o veľkosti 68,27m², na W. poschodí bytového domu na ul. D. X vrátane príslušenstva. V článku 3. tejto zmluvy je uvedené, že spoločným nájomcom je manželka člena R., teda spoločné členstvo manželov § 703 ods. 2 OZ vzniklo.

7. Z výpisu LV č. XXX, k. ú. Y. L. P., obec Y. L. P., okres E. L. P. vyplýva, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu na parcele č. XXX so súp. č. XXX, v podiele 1/3.

8. Z uznesenia tunajšieho súdu č. k. 13C/1/2020-75 zo dňa 14.1.2020 vyplýva, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia medzi žalobkyňou R. C. a žalovaným C. C. bola žalovanému uložená povinnosť nevstupovať dočasne do obydľia nachádzajúceho sa v obci G.- bytu č. XX, nachádzajúceho sa vo

vchode X na X. poschodí v bytovom dome na D. ulici č. X, zapísanom na LV č. XXXXX. Zároveň bola žalovanému uložená povinnosť nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10m.

9. Z výpisu LV č. XXXX, k. ú. D., obec G., okres G. vyplýva, že C. C. (syn strán sporu) je výlučným vlastníkom bytu č. XX, nachádzajúcom sa na X. poschodí bytového domu, vchod č. XX s tým, že na tomto byte viazne vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania predmetného bytu v prospech C. C. (žalovaného). Z výpisu LV č. XXXX k. ú. D., obec G., okres G. vyplýva, že C. C. (syn strán sporu) je výlučným vlastníkom pozemku o výmere 544 m² s parcelným č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie v podiele 41/3104 s tým, že na predmetnej nehnuteľnosti viazne vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania spoluvlastníckeho podielu v prospech C. C. (žalovaného).

10. Na pojednávaní konanom 29.3.2022 právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa od rozvodu žije spolu s maloletým synom C. v predmetnom družstevnom byte, pričom syn navštevuje neďaleko aj ZŠ a teda je v primárnom záujme maloletého dieťaťa, aby aj toto dieťa mohlo v tomto byte naďalej žiť. Poukázala na zatiaľ neprávoplatne skončené trestné konania vo vzťahu k žalovanému týkajúce sa trestných činov, nebezpečného prenasledovania, nebezpečného vyhrážania čo rovnako podporuje zdôvodnenie jej návrhu. Vo vzťahu k odpojeniu od elektrickej energie a internetu konštatovala a krátkou cestou predložila súdu ako aj protistrane potvrdenie od Východoslovenskej energetiky preukazujúce to, že dodávateľ elektrickej energie odpojil toto odberné miesto v predmetnom byte na návrh žalovaného. Konštatovala, že aj elektrárne uviedli, že to bolo odpojené kvôli tomu, že sa žalovaný takto rozhodol, pričom aj toto preukazuje, že neprihliada na záujem maloletého dieťaťa. Uviedla, že o deti sa žalobkyňa riadne stará, zároveň uhrádza energie ako aj poplatky spojené s užívaním predmetného bytu, na byte neviaznu žiadne dlhy a podieľa sa aj na drobných opravách. Poukázala na existenciu neodkladného opatrenia, ktoré hoci len dočasne vylučuje žalovaného z užívania predmetného bytu. Uviedla, že žalovaný má zabezpečenú bytovú otázku, pretože na byte v ktorom žije tento byt je len vlastnícky vedený na staršom synovi, avšak je tam reálne v katastri zapísané vecné bremeno doživotného užívania v prospech žalovaného, čo je možné vnímať ako vypočítavosť žalovaného, tak aby nebol vedený ako vlastník inej nehnuteľnosti. Navrhla preto žalobe vyhovieť, v prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania, nemala návrhy na doplnenie dokazovania.

11. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že čo sa týka neodkladného opatrenia ide len o opatrenie dočasnej povahy, ktoré by prikázaním bytu do výlučného nájomstva žalovanému stratilo na opodstatnenosti. Poukázal na to, že trestné konania, na ktoré poukazuje žalujúca strana nie sú právoplatne skončené a keďže sa rešpektuje prezumpcia neviny na žalovaného sa hľadí doposiaľ ako na nevinného. Poukázal na to, že záujem maloletého dieťaťa je síce dôležitý, avšak nie jediný aspekt pri vyporiadaní tohto typu sporového konania. Dôvodil, že je potrebné nahliadať aj na to, kto sa akou mierou zapríčinil o nadobudnutie predmetnej nehnuteľnosti. Čo sa týka náhradného ubytovania u žalobkyne konštatoval, že toto existuje a to buď v rodinnom dome v Y. L. P., kde má žalobkyňa podiel, alebo prípadne v meste G.. Dôvodil, že v danom konaní je potrebné najmä preukázať u koho sú splnené lepšie podmienky na užívanie predmetnej nehnuteľnosti, teda družstevného bytu. Konštatoval, že na strane žalovaného sú tieto podmienky naplnené vo väčšom rozsahu a to najmä preto, že vecné bremeno, ktoré má síce zriadené k 1-izbovému bytu ako doživotné užívanie, nemá silnejšie postavenie ako samotné vlastnícke právo. Uviedol, že je potrebné sa zaoberať aj otázkou, kto a akou mierou sa pričínil o nadobudnutie predmetného podielu na tomto družstevnom byte. Uviedol, že rovnako tak žalovaný byt užíval od roku 1992 a prestal ho užívať až kvôli vylúčeniu už spomenutým neodkladným opatrením. Navrhol, aby bol žalovaný určený ako výlučný nájomca a výlučný člen bytového družstva s tým, že žalobkyňa by bola zaviazaná vypratať predmetný byt v lehote 15 dní. Navrhol v zmysle tohto písomného podania rozhodnúť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

12. Žalobkyňa na tomto pojednávaní uviedla, že keď žalovaného v januári 2020 prepustili z väzby, odmietol prepísať odber elektrickej energie na ňu a teda musela ísť uhradiť nedoplatok. Konštatovala, že zrušil aj poisťku na byt, o ktorej nevedela a v prípade poisťnej udalosti by jej nebolo nič hradené. Konštatovala, že z jeho strany jej nebolo umožnené platiť za energie, pričom konštatovala, že riadne sa stará o ich deti ako o maloletého C., ktorý má blízko predmetného bytu školu tak aj o v súčasnosti o staršieho syna C.. Nebije sa o byt pre seba, chcela, aby tento byt malo ich deti, za predpokladu, žeby sa s ňou niečo stalo. Uviedla, že ich deti nemajú nikoho iného a poukázala aj na to, že v minulosti musela žiadať napr. o výživné cestou exekučného úradu. Starší syn sa síce po rozvede vyjadril, že nechce

s ňou bývať, avšak v súčasnosti sa stará o obidve deti, ktoré bývajú u nej. Uviedla, že manžel nemá kontakt častý s maloletým synom, len pár krát a to napr. na Vianoce, narodeniny, ináč len zriedkavo. Čo sa týka odpojenia od energií uviedla, že boli odpojený aj od internetu, pričom napr. musela mladšiemu synovi kúpiť počítač, na čom sa manžel finančne nepodieľal. Uviedla, že síce pracuje v banke, avšak na pracovnej zmluve má uvedených 500 eur, nakoľko zvyšok jej mzdy závisí od uzatvorených obchodov s klientami. Čo sa týka návrhu, že môže ísť bývať trebárs do Y., kde vlastní len 1/3 domu do ktorého je treba investovať (strecha, okná ako aj kotol) uviedla, že má síce vodičský preukaz, avšak nemá osobný automobil, nešoféruje a Y. sú pomerne ďaleko, kde by musela byť v režime ráno vstať odísť a večer prísť. Uviedla, že finančne počas manželstva v prevažnej miere zabezpečovala chod rodiny.

13. Žalovaný na tomto pojednávaní vypovedal, že čo sa týka vzťahu k predmetnému bytu syna nevyháňa z bytu, tento tam bývať môže, čo sa týka platenia výživného uviedol, že polroka bol vo väzbe, pričom z tejto väzby výživné platil, následne keď mal účet na nule a bol prepustený z väzby, nemal finančné prostriedky, čo sa týka kúpy počítača pre maloletého syna uviedol, že tento bol zakúpený s finančných prostriedkov 800 eur, ktorým dorovnal svoje dlžné výživné. Uviedol, že pokiaľ sa nestará o syna maloletého veľmi on, tak sa nestará ani matka, nakoľko táto ho nechala celý deň zatvoreného, tiež neabsolvuje žiadne voľnočasové aktivity a uviedol, že sú svedkovia na to, že aj tento mladší syn bol nájdený v podnapitom stave, pričom chcel týmto demonštrovať postoj matky k maloletému dieťaťu. Ešte uviedol, že čo sa týka jeho bytovej otázky je pravdou, že predal svoj podiel na rodinnom dome v L., pričom za tieto finančné prostriedky následne kúpil 1-izbový byt, ktorý prenechal svojmu staršiemu synovi a má v ňom síce právo doživotného užívania, avšak ide o 1-izbový byt a za predpokladu, žeby sa starší syn oženil nemá kde bývať.

14. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

15. Podľa § 685 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone. Nájomnú zmluvu o nájme družstevného bytu možno uzavrieť za podmienok upravených v stanovách bytového družstva.

16. Podľa § 700 ods. 1-3 OZ byt môže byť v spoločnom nájme viacerých osôb. Spoloční nájomcovia majú rovnaké práva a povinnosti. Spoločný nájom vzniká tiež dohodou medzi doterajším nájomcom, ďalšou osobou a prenajímateľom. Pri družstevnom byte môže spoločný nájom vzniknúť len medzi manželmi.

17. Podľa § 702 ods. 1, 2 OZ ak medzi spoločnými nájomcami dôjde k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoločného nájmu bytu, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Súd môže v prípadoch hodných osobitného zreteľa na návrh spoločného nájomcu zrušiť právo spoločného nájmu bytu, ak vznikne ním nezavinený stav, ktorý bráni spoločnému užívaniu bytu spoločnými nájomcami. Zároveň určí, ktorý zo spoločných nájomcov alebo ktorí z nich budú byt ďalej užívať.

18. Podľa § 703 ods. 1-3 OZ ak sa za trvania manželstva manželia alebo jeden z nich stanú nájomcami bytu, vznikne spoločný nájom bytu manželmi. Ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájmom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak manželia spolu trvale nežijú.

19. Podľa § 704 ods. 1, 2 OZ ak sa niektorý z manželov stal nájomcom bytu pred uzavretím manželstva, vznikne obom manželom spoločný nájom bytu uzavretím manželstva. To isté platí, ak vzniklo pred uzavretím manželstva niektorému z manželov právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu.

20. Podľa § 705 ods. 1-3 OZ ak sa rozvedení manželia nedohodnú o nájme bytu, súd na návrh jedného z nich rozhodne, že sa zrušuje právo spoločného nájmu bytu. Súčasne určí, ktorý z manželov bude byt ďalej užívať ako nájomca. Ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení

manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve. Pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu vezme súd zreteľ najmä na záujmy maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

21. Súd prvej inštancie po preskúmaní skutkového stavu ako aj s ohľadom na vyššie citované právne predpisy konštatuje, že je nesporným, že žalobkyňa a žalobca ako bývalí manželia sú spoločnými nájomcami družstevného bytu, pričom rovnako tak je nesporné, že žalobkyňa sa doposiaľ stará o maloleté dieťa strán sporu, t.j. ich syna C. C. a to ako osobne, pričom nebolo nad rozumnú mieru spochybnené, že v tomto družstevnom byte prebýva aj plnoletý syn strán sporu C. C..

22. Na tomto mieste súd prvej inštancie musí konštatovať, že rešpektuje prezumpciu neviny vo vzťahu k žalovanému napriek prebiehajúcim trestným konaniam, avšak zo samotného tohto sporového konania vyplýva, že vzťahy medzi stranami sporu sú plné animozity až nevraživosti. K námietke žalovaného, že by mal byť výlučným nájomcom družstevného bytu práve on, keďže nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť, pričom žalobkyňa vlastní 1/3 podiel v rodinnom dome v Y. L. P. súd prvej inštancie uvádza, že obec Y. L. P. je od krajského mesta v G. vzdialená približne 25 km čo by značne znížilo komfort osôb podstupujúcich túto prepravu a to najmä maloletého syna C. C., ktorý navštevuje školu v blízkosti jeho aktuálne bydliska. Rovnako tak z výpovede žalobkyne vyplynulo, že do predmetného rodinného domu, v ktorom má 1/3 podiel by bolo nevyhnutné investovať značné finančné prostriedky, aby bol tento dom plne obývateľný s tým, že žalobkyňa takýmito finančnými prostriedkami aktuálne nedisponuje.

23. Súd prvej inštancie musí ďalej konštatovať, že toto konanie je konaním len o určení výlučného nájomníctva k predmetnému družstevnému bytu, pričom nezakladá samo o sebe žiadnu disparitu pri prípadnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, až v následkom konaní po prípadnom právoplatnom skončení tohto sporového konania bude nevyhnutné medzi totožnými stranami sporu vyporiadať prípadnú náhradu za členský podiel v bytovom družstve, kde sa bude súd musieť primárne zaoberať aj skutočnosťami, kto sa akým spôsobom a v akej výške pričínil o nadobudnutie predmetného podielu v bytovom družstve.

24. K otázke zabezpečenia bývania žalovaného súd prvej inštancie konštatuje, že bolo nesporným, že žalovaný má zabezpečené ubytovanie v meste G., ktoré je síce vlastnicky vedené na staršom synovi C., avšak na tomto byte spočíva tzv. osobné vecné bremeno v prospech žalovaného, ktorý má právo doživotného užívania tejto nehnuteľnosti a na tomto mieste musí súd prvej inštancie konštatovať, že nebolo povinnosťou žalovaného túto nehnuteľnosť zakúpiť pre syna, nakoľko mohol túto nehnuteľnosť nadobudnúť vlastnicky žalovaný aj pre seba, teda nevznikla by situácia, že žalovaný by nebol vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. V danom prípade išlo o výlučné disponovanie vlastníckym právom žalovaného s finančnými prostriedkami, ktoré utŕžil z predaja inej nehnuteľnosti, čo nebolo žalovanou stranou rozporované a následne kúpil tento byt pre syna C..

25. Vo všeobecnosti platí, že v medziľudských vzťahoch akéhokoľvek charakteru od druhého môže každý spravodlivo žiadať len to, čo je schopný a hlavne ochotný poskytnúť sám. Ak niekto požaduje pokoj tak musí i sám prispieť k jeho vytvoreniu. Inak sa nevyhneme bludnému kruhu negatívnych reakcií, či odplát (princíp tálionu), ktoré nikdy nič nevyriešia, ale len gradujú nežiaduci stav, ktorý bol vytvorený. Je na každom, aký modus spoluzitia zvolí, resp. nastaví. V tomto ohľade existujú v zásade minimálne dve možnosti - buď nájsť spôsob ako s druhými vychádzať a eliminovať riziko vzniku konfliktných situácií alebo zmeniť prostredie pôsobenia. Ďalšou zákonitosťou života v spoločnosti je, že každý zodpovedá len za seba - za svoje reakcie, nie za reakcie druhých. V neposlednom rade treba mať tiež na pamäti, že nikto nedokáže ovplyvniť všetko to, čo sa mu deje, môže však ovplyvniť a ovplyvňuje to, akým spôsobom na to reaguje.

26. V nadväznosti na uvedené súd apeluje na obidve strany, aby zväziac vlastné hodnoty a priority, zvlášť v situácii, že nejde o „cudzích“ účastníkov, ale o bývalých manželov - rodičov stále ešte aj maloletého dieťaťa, riešili všetky problémové situácie zmierlivo a snažili sa o to nájsť kompromisy, ktoré im zabezpečia pokojné i korektné vzťahy minimálne na úrovni slušného správania sa a tolerovania toho druhého.

27. Súd prvej inštancie musel pochopiteľne reflektovať okrem vzťahov medzi stranami sporu týkajúcimi sa spoločného nájmu družstevného bytu najmä záujem stále maloletého syna C., pričom aj tento faktor bol dôvodom pre určenie žalobkyne ako výlučnej členky družstva a nájomkyne.

28. Na druhej strane, ako už bolo uvedené, ešte len bude predmetom finančného vysporiadania vo vzťahu k podielu v družstve medzi stranami sporu, pričom nateraz mal rešpektujúci princíp spravodlivosti a primeranosti za to, že je dôvodné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

29. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko bol žalovaný vo veci neúspešný a naopak žalobca mal plný úspech v tomto konaní, rozhodol súd tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.